

Otte og Tirindstyvende Møde.

Fredagen den 30te Marts 1883 Kl. 1.

Sekretæren, Nielsen-Grøn, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af 2den Behandling af Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.

Krigs- og Marineministeren (Ravn): Det, som væsentlig har bestemt mig til at tage Ordet nu, er, at jeg ønsker at anføre nogle Bemærkninger til de Grunde, hvormed den ærede Ordfører paa nogle Steder søgte at svække de Ytringer, som jeg i mit første Foredrag var fremkommen med. Den ærede Ordfører bemærkede saaledes, at jeg skulde have sagt, at den i Flertallets Betænkning angivne formentlige Bombardementsgrændse var en Fiktion. Det vil jeg tillade mig at udtale mig lidt nærmere om. Hvad jeg bemærkede, var for det Første, at Betænkningens Anvendelse af en Skrivelse, som Udvalget havde faaet oversendt fra Ministeriet, var forsaavidt ensidig, som den kun anførte den ene Side af Udtalelsen, medens den paa den anden Side udelod de Korrektyver, som indeholdes i selve Skrivelsen. Naar der saaledes i Betænkningen staar, at det i Ministeriets Skrivelse hedder, „at Bombardementsafstand for Diebliffet som øverste Grændse har 16,000 Alen“, og naar det saa i Betænkningen længere nede menes, „at man for Tiden maa regne med en Bombardementsgrændse af 16,000 Alen“, saa synes det dog at have været rimeligt tillige at anføre det, der umiddelbart knyttede sig til denne Sætning. Der siges nemlig, at „det er en Afstand, paa hvilken et alvorligt Bombardement dog neppe vil blive forsøgt, da der ud-

kræves en saa stor Elevation, ca. 40°, at denne i Forbindelse med den betydelige Begyndelses Hastighed, ca. 1,550 Fod, vistnok vil fremkalde betydelige Banffeligheder under fortsat Skydning“. Jeg maa nu erindre om, at den Skrivelse, som der sigtes til, er af 19de Mai 1881, altsaa omtrent 2 Aar gammel, og at det er naturligt, at der kan være indsamlet nærmere Oplysninger i de 2 Aar, og det var netop med disse Oplysninger for Die, at jeg brugte det Udtryk, at de tidligere Resultater havde vist sig at være fiktive. Det er altsaa ikke om Udvalgets Flertals Anvendelse eller Benyttelse af Skrivelsen, at jeg sagde, at den var en Fiktion. Nei, jeg sagde, at de Oplysninger, jeg havde faaet om Skydningen med visse nævnte Kanoner, franske og østerrigiske Kanoner, havde vist tidligere Resultater at være fiktive, idet det var godtgjort, at de paagjældende Afstande kun vare naaede ved at træffe saadanne Foranstaltninger med Kanonerne paa Forsøgspladsen, som slet ikke kunne udføres under en Beleiring. Jeg skal nu forøvrigt føie til, at naar der i Skrivelsen staar, at man hos Krupp med enkelte 15 Centimeter Kanoner har naaet en Afstand af ca. 18,000 Alen, saa er det rigtigt; men Betydningen heraf bliver en ganske anden, naar man føier til, hvad der staar udtryffeligt bagefter. Hvad der staar, oplæste den ærede Ordfører ogsaa, men det staar ikke i Betænkningen, saa det er berettiget, at jeg gjør denne Indvending mod Betænkningen, og det er jo ogsaa det, den ærede Ordfører selv har anmodet om, at man, hvor der var faktiske Urigtigheder eller Sligt, vilde gjøre opmærksom derpaa. Nu er det ganske vist et Spørgsmaal, om man vil kalde det en faktisk Urigtighed, naar det Halve af en Sætning staar rigtig anført, men til, hvad der staar, havde det været rimeligt at tilføie, hvad den ærede Ordfører igaar oplæste: „men det er kun ved at gaa til en Begyndelseshastighed paa ca. 2000 Fod og til en Vægt for Kanon og Affutage, som gjør slige Piecer ubrugelige som Beleiringspiecer.“ Naar der er Tale om Beleiringsstyks, kan det jo dog egentlig ikke nytte at erfare, paa hvilke Afstande man har stude med Kanoner, der ere ubrugelige som Beleiringsstyks. Det, jeg væsentlig vil gjøre opmærksom paa, er, at jeg ikke brugte Ordet Fiktion i nogen Betydning, som kunde